

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 966 / EPUS
DATA 12.04.2010

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SUSȘY
195.06.05.2010

Doamnă președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001*, inițiată de domnul senator Gyorgy Frunda - UDMR (Plx. 21/2010).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare amendarea art. 76 din *Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, după cum urmează:

- modificarea alin. (2) astfel:

„(2) În unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere de peste 15% din numărul locuitorilor, în raporturile lor cu autoritățile administrației publice locale, cu aparatul de specialitate și organismele subordonate consiliului local, aceștia se pot adresa, oral sau în scris, și în limba lor maternă și vor primi răspunsul atât în limba română, cât și în limba lor maternă.” (în prezent, ponderea necesară pentru aplicarea acestei măsuri este de 20%);

- modificarea alin. (4) în sensul stabilirii în sarcina autorităților administrației publice locale și a obligației de a asigura inscripționarea și corectarea în ortografia limbii minorității respective a acelor denumiri de străzi care poartă numele unor personalități, precum și traducerea în limba

minorității respective a următoarelor cuvinte, după caz: stradă, parc, piață, alee, bulevard, pod, etc.

II. Observații

1. Potrivit dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 120 alin. (2) „În unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere semnificativă se asigură folosirea limbii minorității naționale respective în scris și oral în relațiile cu autoritățile administrației publice locale și cu serviciile publice deconcentrate, în condițiile prevăzute de legea organică.” Această reglementare constituțională, potrivit standardelor europene, admite dreptul cetățenilor români care aparțin unei minorități naționale și care au în unitatea administrativ-teritorială respectivă o pondere semnificativă, de a folosi, în scris sau oral, în relațiile cu autoritățile locale, limba maternă.

Legea administrației publice locale nr. 215/2001 vine cu detalii în legătură cu semnificația expresiei „pondere semnificativă”, în legătură cu aspectele de ordin procedural, condiții și efecte, astfel că cetățenii aparținând minorităților naționale care au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor au dreptul de a folosi limba maternă în raporturile cu autoritățile administrației publice locale, cu instituțiile aflate în subordinea acestora, precum și cu serviciile publice deconcentrate, care asigură la rândul lor, folosirea în raporturile cu aceștia, și a limbii materne, în conformitate cu prevederile Constituției și legislației în vigoare.

Însă exercitarea acestui drept nu poate fi realizată decât în consonanță cu drepturile cetățenilor care nu vorbesc limba acelei minorități, cu observarea principiului constituțional referitor la limba oficială a statului român prevăzut de art. 13 din Constituție.

2. În ceea ce privește problematica protecției juridice a drepturilor persoanelor aparținând minorităților naționale, România a înregistrat progrese semnificative, evidențiate de către Comisia Europeană și de alte instituții ale Uniunii Europene, menționând cu prioritate progresele legislative înregistrate prin legea de revizuire a Constituției și continuate cu o serie de reglementări în materie, precum:

- aplicarea legii privitoare la utilizarea simbolurilor bilingve;
- dreptul cetățenilor de a utiliza limba maternă în spețele de drept civil;
- organizarea învățământului și în limba maternă;

- posibilitatea prevăzută de *Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului* de a permite recrutarea ofițerilor vorbitori de limbi ale minorităților naționale, etc.,
astfel încât să se permită cetățenilor aparținând minorităților naționale să-și mențină și să-și dezvolte cultura, să-și păstreze elementele esențiale ale identității lor, respectiv religia, limba, tradițiile și patrimoniul cultural.

3. Nu suntem de acord cu forma propusă pentru **art. 76 alin. (2)**, întrucât regulile stabilite de legislația în vigoare incidentă domeniului de referință sunt armonizate cu prevederile *Cartei europene a limbilor regionale sau minoritare, adoptată la Strasbourg la data de 5 noiembrie 1992*, ratificată de România prin *Legea nr. 282/2007*.

În acest sens, relevăm că potrivit art. 7 din *Legea nr. 282/2007* „*Prin sintagma zonă în cadrul căreia o limbă regională sau minoritară este folosită, prevăzută la art. 1 paragraful b) din Cartă, se înțelege unitățile administrativ-teritoriale în care o limbă regională sau minoritară este folosită de cel puțin 20% din numărul locuitorilor acelei unități administrativ-teritoriale.*”

4. Cu privire la propunerea de modificare a **art. 76 alin. (4)**, precizăm că implementarea unei soluții de natura celei vizate de inițiator este de natură să depășească sfera de responsabilități stabilite în sarcina autorităților administrației publice locale și regionale din zonele locuite de un număr de vorbitori de limbi regionale sau minoritare, potrivit dispozițiilor art. 10 din *Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare*.

Mai mult decât atât, în măsura în care inițiatorul prevede o reducere a procentului cetățenilor aparținând minorităților naționale existenți într-o unitate administrativ-teritorială, determinată de o scădere a numărului acestora ca urmare a „*migrației externe, schimbării naționalității*”, nu se justifică soluțiile inscripționărilor suplimentare prevăzute. Legislația în vigoare prevede obligativitatea autorităților administrației publice locale din unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând minorităților naționale au o pondere de peste 20% din numărul cetățenilor de a asigura inscripționarea denumirii localităților și a instituțiilor publice aflate sub autoritatea lor, precum și afișarea anunțurilor și în limba maternă, reglementări aflate în consonanță cu cele internaționale și cu documentele semnate de România în acest sens.

5. Precizăm că, în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*, „Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne, precum și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte.”

Inițiatorul nu a prezentat în Expunerea de motive niciun argument de natură să releve deficiența sau insuficiența actualului cadru normativ incident cu privire la materia de referință.

De asemenea, subliniem că evenimentul legislativ vizat constă doar în modificarea actului normativ, nu și în completarea acestuia, așa cum precizează inițiatorul.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Emil BOC

Doamnei deputat **Roberta Alma ANASTASE**

Președintele Camerei Deputaților